

[Indenrigsministeren]

Om det konkrete om at splitte op og vente, vil jeg sige, at jeg ikke går ud fra, at det er noget motiv i sig selv, at man skal vente, hvis det ikke er nødvendigt.

Jeg mener, som det også er sagt, at habilitetsreglerne, som de er foreslået, i virkeligheden er særdeles enkle. Det er en forenkling af de kendte regler. Jeg mener ikke, det kan give problemer at forklare dem under udvalgsbehandlingen.

Men jeg vil gerne sige, at forslaget om de faste vederlag også er et ganske enkelt forslag. Der er jo ikke mange parametre. Det, der er ukendt, er, hvad det samlede vederlag vil udgøre. Hvad er borgmestervederlaget, og hvad er de samlede udvalgspuljer? Men det er overhovedet ikke noget, der berører det principielle indhold i forslaget.

Jeg mener, den principielle ændring er lige så enkel og lige så klar som det, der ligger i habilitetssagen, og derfor vil jeg da gerne bede, om ikke det er muligt, at man behandler sagerne. Og så må udvalgsarbejdet jo afdække, om det virkelig er så problemfyldt, som nogle ordførere giver udtryk for, eller om man ønsker at give kommunerne den frihed, at de kan vælge at tilrettelægge deres arbejde allerede fra begyndelse af den kommende valgperiode, også når det gælder deres faste vederlag.

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Jeg synes stadig væk, vi skal snakke roligt og fornuftigt om de problemer her.

Der er for os ingen som helst ben i forslaget, som det ligger her, heller ikke med hensyn til at gå over til muligheden for at yde fast vederlag for udvalgsarbejde, hr. minister. Men det er bare ikke nok for os, fordi vi har erfaret, at der er andre langt større problemer for dem, der deltager i kommunalt arbejde. Jeg kan henvise til min egen kreds derhjemme, hvor både mine egne og ministerens egne partifolk har haft uhyre svært ved overhovedet at finde folk til at stille op denne gang, og det er klart, der er årsager til det. Jeg kunne godt pege på nogle af dem.

Men jeg ønsker bare, at vi skal have mulighed for det og have god tid i det udvalgsarbejde, vi skal igennem. Der er forskellige undersøgelser, og det skal man nok ikke altid tage alt for højtideligt. Der er også andre undersøgelser, der netop viser de problemer, jeg har om-

talt, og man skal ikke tage Kommunernes Landsforening til indtægt for bare at acceptere det her, som det er.

Så kan jeg spørge ministeren: Er det ikke sådan, at Kommunernes Landsforening netop har peget på mange andre problemer for folkevalgte, som ikke er taget med i lovforslaget her? Jeg ønsker stadig væk ministerens svar på, om ministeren er villig til at dele lovforslaget, så vi kan få ordentlig tid til at snakke om kommunalvalgtes mange praktiske problemer.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Graversen, at jeg mener, det hedder: Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Jeg mener, at jeg som minister er Folketingets ydmyge tjener, så jeg mener ikke, det er rigtigt, at hr. Graversen appellerer til ministeren om, at man vil have tid til arbejdet. Det mener jeg det tilkommer den folkevalgte forsamling selv at afgøre.

Når hr. Graversen anmoder om, at jeg skal dele lovforslaget, så tilkommer det jo udvalget at gøre under arbejdet, hvad man mener er rigtigt, og jeg vil heller ikke anfægte, at det er en berettiget fremgangs- og arbejdsmetode for en folkevalgt forsamling.

Men jeg vil gerne sige til hr. Graversen om det principielle: Lovforslaget om faste vederlag tager ikke sigte på at løse alle de praktiske problemer, som folkevalgte har. Der er en stribe af uløste problemer. Der er faktisk lige så mange problemer, som der er folkevalgte. Der er måske for den sags skyld 5.000 forskellige problemer, nemlig ét problem pr. valg.

Dette forslag tager sigte på at give by- og amtsråd en frihed til at vælge at få vederlag på en anden måde, i stedet for diæter, som det er velkendt, så at kunne få et fast vederlag, hvor man kan fortælle sin familie, hvilken økonomi der ligger til at løse en del af den byrde, man har, og jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor man skulle fratage de folkevalgte i kommuner og amter den frihedsret, fordi der er mange andre praktiske problemer, som overhovedet ikke er omfattet af forslaget og ikke har været tilstræbt indeholdt i forslaget, og som heller ikke hører hjemme dér.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling